

1) Artykuł 13 część B lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 94/5/WE z dnia 14 lutego 1994 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się on ustawodawstwu krajowemu, które poddaje opodatkowaniu podatkiem VAT transakcje, w ramach których podatnik odsprzedaje, po przeznaczeniu na cele swojego przedsiębiorstwa, towary, przy których nabyciu nie miało zastosowania wyłączenie prawa do odliczenia zgodnie z art. 17 ust. 6 zmienionej dyrektywy 77/388, i to mimo tego, że przy owym nabyciu od podatnika, który nie mógł zadeklarować podatku VAT, nie przysługiwało z tego względu prawo do odliczenia.

2) Artykuł 26 a część A lit. e) szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 94/5, powinien być interpretowany w ten sposób, że przedsiębiorstwo, które w ramach normalnego wykonywania działalności gospodarczej odsprzedaje pojazdy, które nabyło jako używane celem przeznaczenia ich na cele swojej działalności leasingowej, i dla którego odsprzedaż nie jest w chwili nabycia głównym celem, a jedynie celem drugorzędnym, pochodnym w stosunku do celu wynajmu, może zostać uznane za „podlegającego opodatkowaniu pośrednika” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.9.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 24 listopada 2005 r.

w sprawie C- 366/04 Georg Schwarz przeciwko Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg (¹) (wniosek Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Swobodny przepływ towarów — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Przepis krajowy zabraniający sprzedaży z automatów ulicznych wyrobów cukierniczych bez opakowania — Higiena środków spożywczych)

(2006/C 36/26)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-366/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym,

złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Austria) postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 23 sierpnia 2004 r., w postępowaniu: Georg Schwarz przeciwko Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (sprawozdawca), M. Ilešič i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 24 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Przepisy art. 28 WE, 30 WE i art. 7 dyrektywy Rady 93/43/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie higieny środków spożywczych nie sprzeciwiają się przepisowi krajowemu, który obowiązywał przed wejściem w życie tej dyrektywy, zgodnie z którym zabronione jest wystawianie na sprzedaż z automatów ulicznych słodyczy bez opakowania wytworzonych przy użyciu cukru lub przy użyciu substytutów cukru.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 17 listopada 2005 r.

w sprawie C-378/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Ochrona pracowników — Zagrożenie dotyczące narażenia na działanie czynników rakotwórczych oraz mutagenów — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 36/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-378/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 2 września 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: D. Martin i V. Kreuzschitz) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnik: C. Pesendorfer), Trybunał, w składzie: A. Borg Barthet (sprawozdawca) pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, U. Löhmus i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 17 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do pełnej transpozycji dyrektywy Rady 1999/38/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. zmieniającej po raz drugi dyrektywę 90/394/EWG w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy i rozszerzającej ją o mutageny, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
2. Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 1 grudnia 2005 r.

w sprawach połączonych C-394/04 i C-395/04 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias) Diagnostiko & Therapeftiko Kentro Athinon-Ygeia AE przeciwko Ypourgos Oikonomikon (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. b) — Zwolnienia — Działalność ściśle związana z opieką szpitalną i medyczną — Świadczenie usług telefonicznych i wynajmowanie telewizorów osobom hospitalizowanym — Dostarczanie łóżek i posiłków towarzyszącym im osobom)

(2006/C 36/28)

(Język postępowania: grecki)

W sprawach połączonych C- 394/04 i C-395/04, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja), postanowieniami z dnia 16 czerwca 2004 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 17 września 2004 r., w postępowaniach: Diagnostiko & Therapeftiko Kentro Athinon-Ygeia AE przeciwko Ypourgos Oikonomikon, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhms i A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 1 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Świadczenie przez podmioty określone w art. 13 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku

od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, usług telefonicznych i wynajmowanie telewizorów osobom hospitalizowanym, jak również dostarczanie przez te same podmioty łóżek i posiłków towarzyszącym im osobom, co do zasady nie stanowi działalności ściśle związanej z opieką szpitalną i medyczną w rozumieniu tego przepisu. Inaczej może być tylko wówczas, gdy usługi te są konieczne do osiągnięcia celów terapeutycznych, którym służy opieka szpitalna oraz medyczna, i nie są przewidziane głównie do tego, by zapewniać świadczącemu je podmiotowi dodatkowe dochody poprzez realizację transakcji dokonywanych w bezpośredniej konkurencji z transakcjami dokonywanymi przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność gospodarczą, które podlegają podatkowi VAT.

- 2) Do sądu krajowego należy, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności faktycznych zawisłych przed nim sporów i, w razie potrzeby, treści zaleceń medycznych wydanych zainteresowanym pacjentom, ustalenie, czy świadczone usługi spełniają te przesłanki.

(¹) Dz.U. C 273 z 06.11.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 8 grudnia 2005 r.

w sprawie C- 445/04 Possehl Erzkontor GmbH przeciwko Hauptzollamt Duisburg (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Podpozycja 2519 90 10 — Magnezja topiona wytwarzana przez topienie w elektrycznym piecu łukowym magnezytu poddawanemu uprzednio kalcynowaniu — Magnezja topiona)

(2006/C 36/29)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 445/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) postanowieniem z dnia 13 października 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 października 2004 r., w postępowaniu: Possehl Erzkontor GmbH przeciwko Hauptzollamt Duisburg, Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, pełniący obowiązki prezesa czwartej izby, M. Ilešič (sprawozdawca) i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 8 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: